

II.

Милку въ училището

На другиятъ день Милку стана рано, уми са, вчеса са, майка му го накара да са прекръсти и самси са упжти къмъ училището. Въ училището испървень той чу и запомни молитвата, що най високо исчетоха; тя гласеше :

»Наставниче на истинната мѣдрость, подате-
лю на сичкитѣ добрини, Господи Боже нашъ, на
тебѣ са молимъ и отъ тебѣ просимъ: проводи
и укрѣпи ни съ духъ на премѣдрость и благо-
честие; просвѣти нашитѣ сърдца съ Божествен-
ното твое познание, за да можемъ бързо и ис-
тинно да приемемъ твоитѣ добри и намъ поле-
зни науки; да са здобиемъ и да укрѣпимъ у-
мѣтъ и душата си съ мѣдрость и добродѣтели
и чрѣзъ тебѣ, о Бже! и чрезъ твоеето учение
да прикарама сичкитѣ дни на животѣтъ си въ
помощъ и украсение на твоята черква и въ сла-
ва на Твоеето пресвято имя, защото всякъ даръ
е отъ Тебѣ: отъ Отца и Сына и Свѣтаго Духа.
»Аминь.

Той чу още учительтъ като казваше :

—Дѣца! вечеръ, като си лягате и заранъ, ка-
то ставате, не забравяйте да са прекръствате до
три пѣтъ, като издумвате: »Во имя Отца и Сына
и Свѣтаго Духа« и да си искарвате горнята мо-
литва. Тжй сякога, ако бы да правите, сичко ще
ви е лесно и сичко ще ви е сладко.

Тяя учителиви думи, както и молитвата, па-
днаха на сърдцето Милково и той глѣдаше да ги
запомни и да ги прави.